

“मीठे बच्चे – श्रीमतले नै श्रेष्ठ बनाउँछ, परमत वा मनमतले श्रापित गर्छ, त्यसैले श्रीमतलाई कहिल्यै नभुल ।”

प्रश्न:- सतोप्रधान पुरुषार्थी को हुन् र तमोप्रधान पुरुषार्थी को हुन्? दुवैमा के अन्तर छ?

उत्तर:- सतोप्रधान पुरुषार्थीले बाबाबाट पूरा वर्सा लिने पुरुषार्थ वा प्रतिज्ञा गर्छन्, उनीहरू यादमा रहने रेस गर्छन् र नम्बरवन जाने लक्ष्य राख्छन्। तमोप्रधान पुरुषार्थी भन्छन्- जे तकदिरमा होला, प्रजा बने पनि प्रजा नै ठीक छ। उनीहरूको अगाडि मायाको यस्तो विघ्न आउँछ, जसले गर्दा रेसबाट नै बाहिर निकलिन्छन्।

गीत:- मुझको सहारा देने वाले...

ओम् शान्ति । बच्चाहरू जब सम्मुख बस्छन्, जान्दछन् हामी जीव आत्मा हौं। यहाँ त जीव आत्माहरू नै हुन्छन् नि। जब आत्माको शरीर छैन भने नाइगो छ, त्यसलाई अशरीरी भनिन्छ। तिमी त शरीर सहित बसेको छौ। आत्मा वा परमात्मा जबसम्म शरीरमा आउँदैन, तबसम्म बोल्न सक्दैन। तिमी जीव आत्माहरू जान्दछौ- अहिले बाबाको सम्मुख बसेका छौं। ठीक त्यसैगरी जसरी ५ हजार वर्ष पहिले सम्मुख आएका थियौं। बच्चाहरूले अवश्य बाबाबाट नै वर्सा लिन्छन्। जान्दछन्- हामी आफ्नो परमपिता परमात्मा बेहदको बाबाको सम्मुख बसेका छौं। किन बसेका छौं? बाबाबाट वर्सा लिन। जसरी स्कूलमा सम्झन्छन्- हामीले टिचर द्वारा इन्जिनियरिङ्ग सिक्छौं, बैरिस्टरी सिक्छौं। यो लक्ष्य उद्देश्य रहन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- परमपिता परमात्मा हामीलाई ब्रह्माको तनद्वारा बसेर राजयोग सिकाउनु हुन्छ। भगवानुवाच- यो त बच्चाहरूलाई सम्झाइको छ भगवान निराकारलाई भनिन्छ। जीवात्मा पुनर्जन्म लिन्छ। कुनै पनि संन्यासीलाई तिमी सोध- मनुष्य पुनर्जन्म लिन्छन्? उनीहरूले लिदैनन् भन्दैनन्। नत्र ८४ लाख जन्म कसरी भन्छन्। सोध- तपाईं पुनर्जन्मलाई मान्नुहुन्छ? वास्तवमा पुनर्जन्म त हुन्छ नै, आत्माले संस्कार अनुसार एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। यस्तो गर्दा-गर्दा मनुष्य ८४ लाख जन्म होइने, ८४ जन्म लिन्छन्। यसबाट सिद्ध हुन्छ पहिलो जन्म अवश्य पनि धेरै राम्रो सतोप्रधान हुनुपर्छ। अन्त्यमा छि-छि तमोप्रधान हुन्छन्। १६ कलाबाट फेरि १४ कला, १२ कला हुँदै जान्छ। पुनर्जन्म अवश्य लिन्छन्। सोध्नु पर्छ- ठीकै छ, परमपिता परमात्मा पुनर्जन्म लिनुहुन्छ या जन्म-मरण रहित हुनुहुन्छ? हेर, यो प्वाइन्ट धेरै सूक्ष्म छ। यदि जन्म-मरण रहित हुनुहुन्छ भन्छन् भने फेरि शिव जयन्ती सिद्ध हुँदैन। भन्नेछन् शिव जयन्ती त मनाइन्छ। सम्झाइन्छ- हो, शिव जयन्ती मनाइन्छ तर जन्मको साथमा जुन मरण हुन्छ त्यो हुँदैन। यदि मर्नुहुन्छ भने फेरि पुनर्जन्म लिनु पर्छ। बाबाले कहिल्यै पुनर्जन्म लिनुहुन्न। उहाँ यस तनमा एकै पटक आउनुहुन्छ, पुग्थो। फेरि पुनर्जन्ममा आउनु हुन्न। परमपिता परमात्मा पुनर्जन्म रहित हुनुहुन्छ, उहाँ कहिल्यै सतोप्रधानबाट तमो बन्नुहुन्न। आत्माहरू त सबै जन्म-मरणमा आउँदा-आउँदा पतित बन्छन्, फेरि बाबा आउनुहुन्छ पावन बनाउन। यसबाट सिद्ध हुन्छ आत्मा नै पतित बन्छ। आत्मा पावन आउँछ फेरि मायाले पतित बनाइदिन्छ।

बाबाले कहिले पनि बच्चाहरूलाई गन्दा मत दिन सक्नुहुन्न। यस समयका पतित मनुष्य, पतित मत दिन्छन्। अब पावन बाबा भन्नुहुन्छ पतित नबन अर्थात् विकारमा नजाऊ। रावणको मतले दुःखधाम बनेको छ। पहिले सुखधाम थियो, यस्तो होइन बाबाले नै सुख-दुःख दिनुहुन्छ, होइन। बाबाले कहिले पनि बच्चाहरूलाई दुःखको मत दिन सक्नुहुन्न। मायाले नै दुःख दिन्छ। त्यस मायामाथि जित पाउनाले तिमी जगत जित बन्छौ। मनुष्य मायाको अर्थ बुझ्दैनन्, उनीहरूले त धनलाई माया भनिदिन्छन्। भन्छन् नि- यिनलाई मायाको नशा धेरै छ। तर माया ५ विकारहरूलाई भनिन्छ। यदि ५ विकारको नशा छ भने मायाले एकदम खाइदिन्छ। सतयुग त्रेतामा मायाको नशा हुँदैन। वहाँ रावणको पुतला बनाएर जलाउँदैनन्। पुतला कडा दुस्मनको बनाइन्छ। रावण राज्य सुरु हुन्छ आधाकल्प देखि। देह-अहंकार आउनाले फेरि अरु विकार आउँछन्। शास्त्रहरूमा यी कुरा छैनन्। लेखिएको छ- देवताहरू वाममार्गमा अर्थात् विकारमा जान्छन्। मायाको वश हुनाले परवश हुन्छन्। परमतमा चलिहन्छन्। अब तिमी चल्छौ श्रीमतमा। परमत अर्थात् मायाको मत। श्री अर्थात् श्रेष्ठ मत हो बाबाको। त्यो हो परमत

रावणको मत त्यसैले बाबाले भन्नु भएको छ- आसुरी सम्प्रदाय सबै रावणको जंजीरमा दुःखी छन्।

मनुष्यले सतयुगको आयु लाखौं वर्ष सम्झोका छन्। तिमी हिसाब-किताब बताउँछौ ५ हजार वर्ष कसरी हुन्छ। क्राइस्टलाई २ हजार वर्ष भयो, बुद्धलाई २२५० वर्ष भयो, फेरि इस्लामीलाई २५०० वर्ष भयो। सबै मिलाएर आधाकल्प भयो। यी भन्दा पहिले देवताहरूको राज्य थियो फेरि देवताहरूको लाखौं वर्ष कसरी भन्न सकिन्छ! यतिका वर्ष हुन्थ्यो भने मनुष्य कति धेरै भइसकथे। यति धेरै त छैनन्। ५ हजार वर्षमा नै ५-६ सय करोड मनुष्य हुन्छन्। भन्छन् पनि क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिले भारतवर्षमा आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। ५ हजार वर्ष पूरा भएपछि नाटक त पूरा हुन्छ नि। यी कुरालाई कसैले जान्दैनन्। म जो हुँ, जस्तो हुँ, यो चक्र कसरी घुम्छ कसैले जान्न सक्दैन। बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। यो हो गीता। बाबाले आएर सहज राजयोग सिकाउनु भएको थियो, त्यसैले त्यसको नाम गीता राखिएको छ। जसरी क्राइस्टले सिकाए त्यसैले त्यसको नाम बाइबिल राखिएको छ, यी अनादि नाम राखिएका छन्। त्यो दोहोरिन्छ। बाबा वृद्धाहरूलाई पनि सम्झाउनु हुन्छ, यो धेरै सहज कुरा छ। केवल बाबा र वर्सालाई याद गर। बच्चा पैदा भयो अर्थात् वारिस पैदा भयो। तिमीले बुझेका छौ- हामी बाबाको वारिस हौं। ५ हजार वर्ष पछि फेरि मिल्न आएका छौं। घरी-घरी ५ हजार वर्ष नै भनिन्छ। २-३ वर्ष पछि आउनेले पनि भन्छन् ५ हजार वर्ष पछि फेरि मिल्न आएका छौं। यी धेरै गहन कुरा हुन्। बाबा सोध्नुहुन्छ- पहिले कहिले मिलेका थियौ? भन्छन्- हो बाबा, आत्माले यस मुखद्वारा भन्छ- हामी ५ हजार वर्ष पहिले हजुर संग मिलेका थियौं। हजुर यस तनद्वारा शिक्षा दिन आउनु भएको थियो। जो पक्का-पक्का बच्चा छन् सम्झन्छन्- हामी बाबाबाट बेहदको वर्सा लिन बसेका छौं। हामी ब्रह्माद्वारा बेहदको बाबाको बनेका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ मलाई चिन्दछौ? म तिम्रो बाबा हुँ। भन्छन् हो बाबा हामी आत्माहरूको हजुर परमपिता परमात्मा पिता हुनुहुन्छ। बाबा नै भन्नुहुन्छ- तिमीलाई मैले स्वर्गमा पठाएको थिएँ, वर्सा दिएको थिएँ फेरि मायाले छिन्यो फेरि अब म दिन्छु। मायाले वर्सा छिन्छ, बाबाले दिलाउनु हुन्छ। यो त अनेक पटक खेल भइसकेको छ, भइरहन्छ। यसको अन्त्य छैन। बाबाको बन्छन् फेरि कोही सग्रे कोही लगे। कोही सौतेला कोही सहोदर बन्छन्। कच्चा-पक्का त छन् नि। पक्कालाई पनि मायाले एकदम जितिदिन्छ। बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा हामी बाचुन्जेल हजुर संग वर्सा लिइरहने छौं। विकर्मको बोझ शिरमा धेरै छ त्यसैले जति तिमी यादमा रहन्छौ, त्यस योग अग्निबाट तिमी पापात्माबाट पुण्यात्मा बन्दै जान्छौ। आगोले चीजलाई पवित्र बनाउँछ। तिम्रो हो योगअग्नि।

यो हो बेहदको यज्ञ, जसलाई बेहदको सेठले रच्नु भएको हो। यति समय कुनै पनि यज्ञ चल्दैन। ५-७ दिन वा एक महिना रच्छन्। तिम्रो यज्ञ त कति वर्ष देखि चल्दै आएको छ। बाबा सुनाउँदै गर्नुहुन्छ। भन्नुहुन्छ नभुल। केवल मलाई याद गर्यौ भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको विकर्मको बोझ काटिदै जान्छ। कुनै संन्यासी, विद्वान आदिलाई यस्तो भन्न आउँदैन। भगवानुवाच म बाबालाई याद गर। अवश्य आउनु भएको छ त्यसैले त भन्नुहुन्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ- अब तिमी वापस जानु छ। तिम्रो आत्मा यस समय धेरै पतित बनेको छ। अब तिमीलाई थाहा छ- योगले हामी पावन बन्दै जानेछौं। बाबा भन्नुहुन्छ- ज्ञान अमृत पिएर पावन स्वर्गको मालिक बन। उहाँ साजन तिमी सबै सजनीहरूलाई पावन बनाउन आउनु भएको छ, भन्नुहुन्छ मलाई निरन्तर याद गर। यो तिम्रो नै प्रतिज्ञा छ- हजुर जब आउनुहुन्छ अरु संग तोडेर हजुर संग जोड्ने छौं। हजुरमाथि वारी जानेछौं। स्त्री पुरुष माथि र पुरुष स्त्री माथि बलिहार जान्छन् नि। यहाँ छ बाबा माथि बलिहार जानु। विवाहमा एक-अर्का माथि बलिहार जान्छन् नि। अब बाबा भन्नुहुन्छ- मनुष्य माथि बलिहार जानु छैन। तिम्रो प्रतिज्ञा छ हजुरमाथि बलिहार जानेछौं। हजुर हामीमाथि बलिहार हुनुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी बलिहार जान्छौ भने म तिमीलाई २१ जन्म सदा सुखी बनाइदिन्छु। कति ठूलो वर्सा छ! साधु-संन्यासी आदिले कहाँ वर्सा दिन सक्छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई वर अर्थात् वर्सा दिन्छु। केवल तिमी मलाई निरन्तर याद गर। श्रीमतले नै तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। यो नभुल। यो लक्ष्मी-नारायणको चित्र पनि घरमा राख। हामी बाबाबाट फेरि वर्सा लिइरहेका छौं। बाबा परमधामबाट आउनु भएको छ। तर माया चील पनि कम छैन, पंजा मारिदिन्छ। सबैलाई होडुन, नम्बरवार छन्। कोही त एकदम भुल्छन् हामी बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। यहाँ बस्दा नशा चढ्छ। यहाँबाट बाहिर निकल्न कि भुल्यो। फेरि बिहान रिफ्रेस हुन्छन्, फेरि सारा दिन भुल्छन्। ४-५ वर्ष राम्रो सेवा गर्नेवाला पनि आज हेर छैनन्। कुनै अवज्ञा भयो मायाले जोर संग थप्पड मार्यो र भागे। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, माया धेरै कडा छ। अवज्ञा गर्नाले मायाले एकदम गिराइदिन्छ त्यसैले गाइएको छ चढे- तौ चाखे प्रेम रस... देख्छौ कसरी चकनाचूर हुन्छन्। वैकुण्ठमा त अवश्य जान्छन्। तर पद त नम्बरवार छ नि। वहाँ सबै सुखी रहे पनि पद त छ नि। स्कूलमा पद पाउनको लागि नै

पुरुषार्थ गर्छन्। यस्तो होइन, प्रजा नै सही, जे तकदिरमा होला... होइन, यसलाई तमोप्रधान पुरुषार्थ भनिन्छ। सतोप्रधान उनलाई भनिन्छ जसले बाबाबाट पूरा वर्सा लिने पुरुषार्थ वा प्रतिज्ञा गर्छन्। यो घोडा दौड हो नि। सबै नम्बरवन त जाँदैनन्। यो मानवीय रेस हो। मायाले यस्तो विघ्न पार्छ जसले गर्दा रेसबाट निकलन्छन्। तिम्रो मानवीय रेस हो। आत्माले भन्छ म धेरै दुःखी भएको छु। शरीर लिँदा-लिँदा धेरै हैरान भएको छु। भन्छन् अब बाबाको पासमा जाऔं। बाबाले युक्ति त बताउनु भएको नै छ। बाबा हामी हजुरको यादमा रहने छौं। जति समय निकाल्न सकिन्छ त्यति राम्रो हुन्छ। जसरी सरकारी नौकरीमा पनि ८ घण्टा रहन्छ नि। त्यसैले यसमा पनि ८ घण्टा देऊ। सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउने कति ठूलो सेवा छ। केवल बाबालाई याद गर एवं सुखधामलाई याद गर। ८ घण्टा सेवा गर्यौं भने पूरा वर्सा पाउने छौं। यसरी याद गर्दा-गर्दा तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छन्। ८ घण्टा यस सेवामा देऊ। बाँकी १६ घण्टा तिम्री फ्री छौं। जति हुन सक्छ घरी-घरी याद गर। याद त जहाँ पनि बसेर गर्न सक्छौं। सबैभन्दा राम्रो समय तिम्रीलाई बिहान सबेरै मिल्छ। सिन्धीमा भन्छन्- सवेल् सुमण, सवेल् उथण (सबेरै सुत्नु, सबेरै उठ्नु... यस गुणले मनुष्यलाई ठूलो बनाउँछ) अज्ञानीहरू ८ घण्टा सुत्छन्। तिम्रो निद्रा आधा हुनु पर्छ। ४ घण्टा निद्रा भए पुग्यो। कर्मयोगी हौं नि। राती १० बजे सुत्, २ बजे उठ। शिवबाबालाई याद गर। २ बजे उठ्न सक्दैनौं भने ३ बजे उठ, ४ बजे उठ। त्यो फस्टक्लास समय हो। एकदम शान्ति रहन्छ। सबै अशरीरी बन्छन्। त्यस समयमा सन्नाटा धेरै रहन्छ, मानौं मूलवतन हुन्छ। यस्तो लाग्छ सबै मरेका छन्। त्यस समयमा तिम्री बाबालाई याद गर्यौं भने याद पक्का रहन्छ। अमृतबेलाको यादले राम्रो असर पार्छ। बाबा धेरै जसो राति जागिरहन्छन्। स्थूल काममा आउनाले शिर भारी हुन्छ। सूक्ष्म सेवामा थकावट हुँदैन। कमाईमा कहाँ थाकिन्छ र। कमाईले त खुसी हुन्छ। त्यसैले सबेरै-सबेरै उठेर याद गर्नाले धेरै कमाई हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति मात-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सबेरै अमृतबेला उठेर अशरीरी बनेर बाबालाई याद गर्ने अभ्यास गर्नु छ। पूरा वर्सा लिनको लागि यादको रेस गर्नु छ। कम भन्दा कम ८ घण्टा याद अवश्य गर्नु छ।

२) एक बाबामा पूरा बलिहार जानु छ। परमत वा मनमतमा नचलेर एक बाबाको श्रेष्ठ मतमा चलनु पर्छ।

वरदान:- आफ्नो कर्म र स्थिति द्वारा ब्रह्मा बाबालाई स्पष्ट देखाउने मास्टर ब्रह्मा भव जसरी ब्रह्मा बाबाको निजी संस्कार थियो “पहिला तपाईं” कुनै पनि स्थानमा पहिला बच्चाहरू, हरेक कुरामा बच्चाहरूलाई अगाडि राख्नुभयो। तर भनाइमा मात्र होइन, शुभ चिन्तकको भावनाले। उसले गर्यो त्यो पनि बाबाको सेवा, मैले गरें त्यो पनि बाबाको सेवा। म अगाडि बढूँ, होइन। अरूलाई अगाडि बढाएर अगाडि बढ। जब यो भावना हरेकमा आउँछ तब भनिन्छ मास्टर ब्रह्मा। फेरि यस्तो कसैले भन्ने छैन- मैले ब्रह्मा बाबालाई देखिन। तिम्रो कर्म, तिम्रो स्थितिले ब्रह्मा बाबालाई स्पष्ट देखाओस्।

स्लोगन:- एकाग्रताको दृढ संकल्पले सागरको गहिराइमा जान्छौं भने अनुभवको हीरा मोती प्राप्त हुन्छन्।